

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila, plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 2. maja.

Včeraj pričeta specialna debata o proračunu je že marsikaj zanimivega na dan spravila. Marsikateri, v generalni debati s predlogom na „konec debate“ zatrti govor in govorček porinil se je na površje; govorilo se je pri odstavku, „ministerrat“ o tem, kako Dunaj peša in ga druga mesta, posebno Berolin nadkriljujejo v razvoju. Pri dispozicijskem fondu govoril je moravski poslanec Fran Weber obširno o moravskem šolstvu in krivicah, ki jih minister Gautsch moravskim Slovanom dela. Izrecno je govornik potožil, da on sme govoriti le, kedar mu višji gospodje (iz češkega kluba?) milostno to dopuste.

Podrobnejše se da poročati, da je poslanec Dunajskih „predkrajev“ Exner tožil, da Dunajsko mesto nazadnje vsled tega, ker je še danes z „linijo“ kakor železnim obročem okovano. Živež je v predkrajih veliko ceneji, ker se ne plačuje užitnina. To prouzučuje, da vse sili v stanovanja pred linijo, mesto pa se prazni. Tudi pravi, da je decentralizacija pešanju Dunajskega mesta kriva. Temu oporeka minister Taaffe rekoč, da je vlada vedno skrbela in bode skrbela, da Dunaj povzdigne. Primera z Berolinom ne velja. Berolin je sredotočje nove države, Dunaj je bil svetovno mesto že tedaj, ko je bil Berolin srednje mesto. Znano pa je, da otroci hitreje rastejo, kakor možje. Sicer naj se pa ne prizira, koliko se je zadnja leta storilo za lepšavo Dunaja, kolike veličastne monumente ne stavbe so se podvignile itd.

Tonner trdi, da to, kar je v zadnjih letih Dunaju odpalo, ni morda prišlo na korist Pragi ali drugim provincijalnim mestom, ampak je splavalo po Dunavju navzdol. — Pickert se bavi z obema ministroma brez portefeulja (Pražak, Ziemialkowski). Nič se ne ve, kaj imata v tej lastnosti opraviti. Sicer želi Gališki najširšo samoupravo in da bi Avstrija nič ne imela opraviti z njo. — Tudi Lueger pritrjuje Tonnerju, da poleg užitninske črte okolu Dunaja, in marsikaterih drugih naprav je posebno jualizem kriv, da se Dunaj ne more dvigniti. Pri dispozicijskem fondu napada žid Neuwirth z araganco, tej rasi prirojeno, ministerskega predsednika,

da slabo improvizira in da bi bilo bolje, da bi previdneje govoril. Izjavlja, da levica vladi privoli le sredstva za državno upravo, ne pa dispozicijskega fonda, kar bi značilo zaupanje do vlade.

Minister odgovori da ne zmatra privoljenja tega fonda za zaupanje, ker ga ravno tako za državne potrebe potrebuje, kakor druge svote proračuna, zavrne pa Neuwirtha pod živahnim pritirjevanjem desnice, da bode previdno govoril in da svojega položaja nikakor tako ne zmatra, da bi moral razprave zbornic samo brati.

Že zgoraj omenjeni poslanec Weber na široko in s številkami dokazuje krivice, ki se Moravanom gode v šolstvu, da je na srednjih šolah čeških veliko več suplentov, kakor na nemških, da se češke šole odpravljajo, čeravno Čehi svoje otroke v trumah vanje pošiljajo in da se predrzno naglašja kot princip, da število šol za jedno ali drugo narodnost se ne ravna po številu prebivalstva in njega ukaželnosti, ampak po drugih — toda zamolčanih — ozirih. Tolazi se, da moravsko ljudstvo bode ministra Gautscha preživelo.

O dispozicijskem fondu se bode jutri debata nadaljevala.

Na Dunaji, 3. maja 1887.

Tudi danes smo slišali tri precej raztegnjene govore, ki so vsi spadali v generalno debato. Če se ne oziramo na govora dr. Fussa in prof. Ed. Sübsa, ker nimata nič za nas pomenljivega, ampak svoje dobre ali slabe dovtipe obračata le proti ministerstvu in osobito Taaffeju, — bil je toliko večjega pomena za nas „deviški“ govor dr. Gregorca. — Govoru pritrjevali smo mi na svojih, pritrjevali pa tudi nasprotniki na drugih mestih. Dobro si je Gregorec izposodil Mariborskega „colnarja“. Z nelišpano besedo označeval je naš položaj, naše muke, naše skromne težnje in priznavanje se mu je izražalo od desnice. — Kolikor pa je pronašal konjunkturalno politiko, pa ni nahajalo istega priznavanja, — sicer pa je govornik izjavil, da je govoril jedino le v svojem in imenu svojih volilcev.

Dispozicijski fond vótila se je od cele desnice, posrednje stranke in Rusov s precejšljivo večino. — Coroninijev klub je glasoval z levico.

Razprava se nadaljuje o družih odstavnih proračuna.

Govor poslanca Fr. Sukljeja

v državnem zboru dne 27. aprila.

(Dalje.)

Na jedne strani tako neugodno upliva na razdelitev narodnogospodarskih dohodkov in se preveč krepi plutokratični element v ljudskem življenju. Saj vidimo, da se trudi in muči davkoplačevalec, sad njegove pridnosti pa v miru brez vsacega truda uživa kapitalist, država pa vedno bolj zavisna postaja od onih vlastij, ki gospodujejo na denarnem trgu. Na drugej strani pa narašča pri vsakem novem posojilu, kar Stein „Risicoprämie“ imenuje, v onej razmeri, v katerej rastejo obresti dolgov k skupnim dohodkom države. Popolnem naravno je, čim več bode trebalo za državne obresti od skupnih dohodkov porabiti, tem negotovejše bode pri državi denar naložen, tem neugodnejši bodo pogoji za novo posojilo. Mi pridemo tedaj, ker državni dohodki v Avstriji, kakor skušnja uči, sedaj ne zadostujejo, da bi se pokrile vse potrebščine in bode treba jedenkrat nehati delati nove državne dolgove, ker so že sedanjí preveliki, pred alternativo: ali pomanjšati stroške ali pa povišati dohodke.

Kar se tiče pomanjšanja dohodkov, jaz veskako mislim, da se z varčnostjo ne bode dalo dosti doseči, kakor bi bilo tudi treba štediti z ozirom na finančno stanje, vsaj tako dolgo ne, dokler nas politične razmere silijo, da moramo toliko plačevati za vojsko. V civilnej upravi bi se dalo nekaj prištediti, toda treba se je ozirati na mnogo novih agend, katere v moderni državi, rekel bi, z vsakim novim zakonom nastanejo, in prouzučujejo nove stroške. Ne ostalo bi nazadnje družega, kakor varčevati pri investicijah. Proti temu bi pa morali odločno protestovati v prvej vrsti mi zastopniki dežel, katere so se dosedaj zanemarjale pri investicijah, ki so dosedaj morale na strani stati in so le gledale z gladnimi pogledi na dobro obloženo mizo, kjer so srečnejše dežele naše zadovoljenje svojih potrebščin.

Ne ostaja mi torej družega, kakor reči s poslancem Hausnerjem: Povišati treba dohodke

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman V angleškem napisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Jednajsto poglavje.

(Dalje.)

Sprehajaje sta opazovala kaj vesele in smešne prizore, a kmalu se je ponudila prilika, da je Mabel lehkó pokazala svoje vedno pripravljeno splošno ljudoljubje. Prav tam na široki ulici, kjer je bilo največ ljudij in so tudi najhitrejšje hodili, srečal je našo družbo majhen, raztrgan in umazan deček, ki je ves skrivljen komaj nesel težko košaro na pol zgozelega oglja. Mali dečko bil je sredi gnečih se pešcev, ki so do vzvišenem tlaku semtertja hiteli. Skusivši se umakniti, spodtaknil se je ter padel na kolena, breme pa se mu zvali na tlak. Stara in slaba košara se je že prej komaj skup držala; ko jo je dečko sedaj vzdignil, da bi dalje šel, razsula se mu je popolnem; z njo pa se je razsulo tudi oglje po globokem snegu poleg tlaka. Nekateri mimogredoči so se smijali, drugi so milo ozirali se nazaj in tu pa tam je jeden ali drugi radoveden za

trenotek postal, da bi videl, kako se bode nesrečni dečko skušil pomagati.

„Oh! ubogi dečko!“ vskliknila je Mabel, ki je bila isti trenotek na mesto došla; nje usmiljenje je vzbujal strah, ki se je na otročjem obličju vpricho razsutega oglja izražoval. Ko je dečko zaslišal prijazen glas ter zagledal senco sočutne usmiljene osebe, pogledal je kvišku od nesrečne košare, v katero je bil doslej neprestano zrl. Pogledal je Mabel s tako prosečimi očmi, da so jej kar srce ganile. Dečko je bil kaj nedolžnega obraza, pa tudi zelo žalostnega, ki je dolgo povest o pomanjkanju in prevarah izražoval.

„Škoda!“ rekla je Mabel, ozrši se od žalostnega obraza na razsuto oglje in razlomljeno košaro. Ker so se žalostne oči sedaj naglo začile s solzami ter še zmiraj toli ginljivo prosile, zbirale so se tudi v nje očeh solze in nje roka je po stari navadi segnila po mošnjico.

Prej zaostali Alik je isti hip došel, z bistrim nagonom otroka precej uganil vsó dogodbo ter je zaupljivo vskliknil: „Oh, tetka Mabel, daj mu malo denarjev!“

Pa joj, mošnjica je bila prazna; ves denar je bila izdala v vdovini prodajalnici! Na to se pa

Mabel ni zmisliła, dokler ni bila male srebrne mošnjice potegnila iz žepa ter opazila, da je prazna. Zarudela je ponižana in prevarjena, da je bila otroku izbudila nade, katere mu je drugi hip sama uničila. Obrnila se je bila k Dudleyu misleč, da je bil nje zadrego zapazil; nameravala ga je prositi, naj bi on mesto nje ubogemu dečku kaj podaril. A stvar ga bajé ni prav nič zanimala, vsaj toliko ne, da bi mu bil kaj podaril. Stal je par stopinj od nje ter je mirno in radostno opazoval ves prizor. Res se nikakor ni kazal vznemirjenega, vender je, kakor je bila podoba, sodil, da Mabel počenja, kakor počenja svojejglavni otroci, ki se bipnim nagibom udajajo.

Mabel ni vedela, ali je bil zapazil nje zadrego ali ne. Ker pa je bila podoba, da ni bil nikakor pripravljen, da bi mu kako miloščno podaril, utaknila je nerada mošnjico zopet v žep. Otrok je moral sam trpeti nesrečo, ker Mabel ga je mogla tolažiti le s prijaznimi besedami. „Izdala sem prav ves denar,“ rekla je. „Kaj žal mi je; morebiti ti podari kaka druga gospa jedno desetico.“

Govorila je zmočena in z očitnim milovanjem, ki pa se je premenilo v resnično obžalovanje, ko jej je mladi dečko z žalostno priprostostjo odgo-

s pametno, pravično in primerno davčno reformo.

Izrecno izrekam, da se nikakor ne strinjam z gospodom poslancem dr. Mengerjem, kakor bi se z davčno reformo ne dalo doseči nikako povišanje državnih dohodkov. Priznavam sicer, da je pri večini naših davkov res tako. Pri zemljiškem davku ne da se nič doseči; nasprotno, prekomorska konkurenca družih produkcijskih krajev, ki so v ugodnejšem položaju, je faktor, s katerim bode treba morda računati v nepregledni bodočnosti.

Ta konkurenca je že ovrгла sedanje cenitve čistega dohodka in preverjen sem, da se bode pri prihodnji določitvi glavne svote zemljiškega davka vsekako morali znižati zemljiški davek, če se neče popolnem spodkopati obstanek avstrijskega kmetovalca.

Davek od poslopij je sicer še umno uravnan, samo da je hišna najemnarina nerazmerno visoka in so se vsekako postavili previsoki tarifni postavki zlasti pri nižjih razredih hišne razredarine. Tukaj se tudi ne da več doseči, ampak je treba dohodke še znižati.

Kar se tiče pridobninarine, katero je znan nemški narodni ekonom imenoval „križ davčne politike“ se tudi ne moremo udajati nikakim iluzijam, da bi mogli njen donesek povišati.

Drugače je pa z dohodarino. Ne da se tajiti, da sedanji čas zahteva, da se upelje in razvija osobna dohodarina, katera bode imela važno rolo v pokritju potrebščin moderne države.

Koliko pa donša v Avstriji dohodarina? Ali sploh moremo govoriti v Avstriji o kakem obdačenju dohodkov?

Res se nahaja v državnem proračunu postavka „Dohodarina“ s 24.305.000 gld., toda te svote plačajo 1.444.668 državni uradniki in društva, katera morajo javno predlagati svoje račune, nič manj nego v okroglem 13 milijonov.

Lahko torej rečemo, da ves drug čisti dohodek v Avstriji ne donša popolnem 10 milijonov goldinarjev. Zares žalostno je pa pri tem, da fiskus zna dobro najti malega moža, malega davkoplache valca, rokodelca, kramarja in malega trgovca ter ga prav in trdo prijeti, velespoštljivo se pa ustavi in s strahom sname klobuk pred dohodki, od katerih bi se lahko največ plačalo, pred premakljivim kapitalom.

Jaz nečem tega vprašanja dalje razpravljati, samo izreči moram svoje prepričanje, ki je takole: Dolžnost vlade je, kakor hitro je mogoče predložiti tej visokej zbornici reformo dohodarine, v tem smislu, da se s kolikor mogoče z največjim prizanašanjem malim davkoplachevalcem, da rabim podobo, globokim ležam v davčne piramidi, in z uporabo zmernih progresivnih tarifov ves dohodek pravično in razmerno obdači.

Jaz pokladam glavno važnost na spremenljivost tega zakona, in mislim, da bi se moral tako urediti, da bi bil nekak reservoir, iz katerega bi vlada v nenormalnih časih dobivala sredstva za pokritje izrednih potrebščin, kolikor se bodo imele pokriti iz davkov.

voril: „Težavno je dobiti gospo, ki bi mi desetico podarila.

Kolikor zelo se jej je tudi smilil mali dečko, vender storiti mu ni mogla nič več; zato je drugi trenotek že nadaljevala svoj sprehod, pozdravljala mimogredoče prijatelje ter se z Dudleyem pogovarjala.

Alik je za hip zaostal, da bi z radovednimi očmi dečka dobro ogledal ter ga kolikor mogoče potolažil, rekoč: „Tetka je potrosila ves denar; in jaz ga tudi nič nimam; to je prehudo.“

„Gospica Vaughan, vaše usmiljenje, kakor vidim, je tako živo, kakor vsak drugi ljubeznjivi občutek,“ rekel je Dudley ž njo dalje gredoč. „Taki prizori so vam novi. A kmalu se jim privadite, če bode po Novem Yorku večkrat peš hodili.“

„Oh! jaz sem videla že mnogo reve in naloge,“ rekla je Mabel, „dovolj, da mi srce teži, sosebno pa me je zanimal ta majhni dečko. Tako bolehavega obraza je.“ In Mabel je vzdihnila spominjaje se neizpolnjene prošnje, ki jo je bila toli močno ganila.

„Ta dečko je kaj zalega obraza,“ rekel je Dudley. „Spominja me na krasno podobo, katero sem bil minolo zimo v Florenci vide, na Picciot-

Kar se tiče sisteme posrednih davkov, naj opazim, ker že govorim, da ima dve napaki. Nekatere stvari dajo prevelik, narodnogospodarsko ne opravičen donesek, druge pa veliko premalo. K prvim štejem vsekako solni monopol, katerega dohodek je v letošnjem proračnu s 17.412.700 gld. Koliko krvavega potu revščine visi na teh milijonih, katerih mora največ donšati ubožnejše prebivalstvo, katero mora uživati rastlinsko hrano.

Narobe pa žganje vsekako premalo donša. Gotovo se ne sme šteti v čast avstrijske finančne zakonodaji, da žganje donša samo 8.600.000 gld. Primerimo s tem pivo; njega dohodek je proračunjen na 23.576.000 gld. Jaz se ne strinjam z gospodom poslancem Hausnerjem, da bi se tukaj še povišalo obdačenje, mislim, da se je že meja doseгла, če se že morda prekoračila ni. Vsekako se plača od alkohola, ki je v pivu, trikrat toliko davka, kakor od alkohola, ki je v žganju. Tudi tu ne bodem izvajal primer in navajal, koliko davka donša žganje na Angleškem, Ruskem in Francoskem. Omejujem se na to, da izrečem svoje osobno mnenje, to je, da bi se dal z racionalnim obdačenjem žganja, katero bi ne zadevalo produkcije, ampak konsum, odpraviti vsaj deloma, če ne popolnem, avstrijski primankljaj.

Odkrito priznavam, da bi se ne strašil, ko bi se upeljal monopol na žganje, če tudi so mu načelni ugovori proti monopolom znani.

Gospoda moja! Kronovina, ki me je poslala v to zbornico ima prav strašne skušnje, kako se širi žganjarska kuga. Podkopava fizično in duševno moč našega naroda, da če tako dalje pojde, preti nam z uničenjem. Poglejte na pr. najlepše okraje na Gorenjskem, kjer so še pred malo leti bili jako lepi ljudje. Potrebno število vojaških novincev dobilo se je, kakor mi zagotavljajo moji ožji rojaki, v največ okrajih že v prvem starostnem razredu, sedaj pa morajo poseči po četrtem starostnem razredu, da s težavo dobe potrebnih novincev, ali jih pa še ne dobe ne. Ker mislim, da baš patok („fusel“) otravlja prebivalstvo, in ker se nadejam, da bi se v državnih rafinerijah vsaj žganje dobro očistilo, ne prikrivam svojega mnenja, da bi na ta način bilo mogoče s tacim obdačenjem, bodi že konzumski davek ali monopol, na jedne strani pridobiti veliko večji finančni uspeh, na drugej bi se pa narodu še dobrota skazala.

Dovoljite mi, gospoda moja, ker že govorim, konečno nekaj političnih opazek, s katerim hočem skleniti svoj govor. Po prej sem pa prisiljen spregovoriti o nekej meni neljubej zadevi, ker sta jo včeraj omenjala dva častita gospoda predgovornika. To so dogodki pri slavnosti Anastazija Grūna v Ljubljani. Predno se spustim v kako razpravo o tej stvari, moram skazati gospodu v. Carneriju neko uslugo. Jaz previsoko čislam osobno integriteto tudi političnega nasprotnika, da bi mogel o kom misliti, da je nalašč kaj neresničnega, napačnega v tej zbornici govoril. Torej je to le posledica tega, da častiti gospod poslanec v. Carneri zajema svoje informacije iz jako kalnega vira, če je včeraj gospodu deželnemu predsedniku pripisoval izrek: Postavljanje spomenika Antonu Auerspergnu je žaljenje kranjskega narodnega čuvstva. (Dalje prih.)

tijevega „Berača“. Želel bi, da bi vi, gospica Vaughan, mogli videti to dovršeno delo kiparstva. Prepričan sem, da bi se vam dopadalo. To je pravo mojstersko delo, krasno umetnijsko delo. Podobnost tega dečka z mlajšim izmej onih dveh beračev me je precej iznenadila.“

„To ni bil berač,“ zaklical je Alik, ki se je bil neopažen zopet pridružil ter je le Dudleyeve zadnje besede slišal: „Saj ni ničesar beračil!“

„Berači se lahko kaj različno,“ odvrnil je Dudley Aliku, če prav ga ni pogledal in na videz celo opazil ni, od kod prihajajo besede, kajti za otroke se je malokedaj zmenil. „Najočitniše je pač to beračenje, ki se na oči, ne pa na ušesa obrača. Bil pa je dobro izvršen prizor,“ pristavil je, prisrčno se smehljaje; ž njim bi se bil lahko ponašal vsak mlajši član Ravelove družbe. Čudo je le, kako naglo se ti mladi začetniki privadijo svoje umetnosti.“

„Kaj! Ali vi zares mislite —“ vzkliknila je Mabel vsa začudena.

„Da je to bila napravljena nesreča?“ rekel je Dudley, ki je vprašanje nadaljeval ter se njenemu čudenju smijal. „Morebiti, — morebiti tudi ne;“ ter je pomenljivo zmajal z ramami. „Vsakakor,“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 4. maja.

V soboto pride v gospodskoj zbornici Schmerlingov predlog v drugem branji na vrsto. Vlada si nekda močno prizadeva, da bi vsaj v plenumu zbornica zavrgla predlog srednje stranke, kateri izraža nekako nezaupanje njenej politiki. K tej seji pridejo nekda tudi vsi cerkveni dostojanstveniki, kateri so člani gospodske zbornice, da bodo glasovali za vlado. Kakor bi bilo tudi obžalovati, ko bi bil vsprejet predlog srednje stranke, vsekako bi pa bila to za vlado prav zaslužena blamaža. Taaffe je klical v gospodsko zbornico razne birokrate, odločnih desničarjev, zlasti Slovanov pa ni hotel. Sedaj pa mu delajo ovire baš oni elementi, katere je mislil rabiti sedaj proti desnici, sedaj proti levici. Vseh zadreg, v katere je prišla vlada, kriva je le njena neodločnost.

Ogerski državni zbor je dovolil, da se vzame 32 milijonov goldinarjev na posodo, da se povekša gotovina v državnih blagajnicah.

Vnanje države.

Več bolgarskih ministrov nekda misli odstopiti, ker so se naveličali vladanja pri sedanjem težavnem položaju. Kakor se iz Sofije zatrjuje, to ni v nikakej zvezi z rešenjem bolgarskega vprašanja. Ne da se pa tajiti, da vlada sluti, da se tla že majoje. — Regentstvo je imenovalo 12 kapitanov zopet za majorje. Na ta način hoče si pridobiti naklonjenost vojske, hkratu se ve da je povišalo bremena davkoplachevalcem.

Ruski listi se nadejajo, da se bodo odnošaji mej Rusije in Srbije polagoma zboljšali, če tudi se morda še sedaj ne bode vladni sistem v Beogradu premenil. Zlasti bivanje kraljice v Krimu bode mnogo pripomoglo k zbolšanju odnošajev mej obema državama.

Kakor se „Czasu“ poroča, je Rusija naročila svojemu zastopniku v Teheranu, knezu Dolgorukemu, naj si prizadeva, da Perzijo pridobi za rusko srednjeazijsko politiko. Ta stvar je sedaj za Rusijo najvažnejša. Zategadelj je Rusija pripravljena ustreči vsem željam Perzije. — Obravnava zaradi atentata na carja je končana. 7 moških zatožencev obsojenih je na smrt, 8 drugih pa na dve-do dvajsetletno prisilno delo. Ker je obravnava bila tajna, se o njej ne more nič natančnega poročati. Nemški listi priobčili so razne podrobnosti, ki so pa najbrž le časnikarske kombinacije. — Kakor piše „Russkij Invalid“, ki je organ ruskega vojnega ministerstva, ima Rusija razen finskih polkov 824.762 vojakov s 30.655 častniki stalne vojske, 1.600.815 rezervistov in 2.160.000 opolčencev I. razreda, ki bi se v sili lahko porabili v vojni. Skupna vojna sila, katera se more v vojni porabiti, šteje sedaj 4.585.578 mož. — Po nemških listih se pogosto ponavljajo vesti, da odstopi ruski minister vnanjih zadev Giers. Pred par dnevi se je odločno zatrjevalo, da bode njegov naslednik grof Ignatjev, sedaj se pa zopet poroča „Pol. Corr.“ iz Peterburga, da Giers še ostane, če tudi se je bilo njegovo stališče nekoliko omajalo. Posleduje dni sta se car in Giers večkrat sešla in se popolnem sporazumela o vnanji politiki. Giersovo stališče je sedaj zopet utrjeno.

Poročila o ustaji na Kretli bila so nekoliko pretirana. Kakor se iz Aten poroča, je povod neredom dal prepir zaradi nekega kristijanskega dekleta.

Francoska vlada je z okrožnico naročila mejnim uradnikom na francosko-nemškej meji, da naj previdno in korektno postopajo v uradnem poslovanju z Nemci. — „France“ je na Schnaebela željo ustavila nabiranje za dijamantni križec, kateri so mu nameravali kupiti. Nabrane denarje so poklonili alzaško-lorenskemu podpornemu društvu.

nadaljeval je, kot bi se bil obotavljal v napominanem slučaju odločno se izreči, „ne sodimo ga preostro, ker ste se že vi, gospica! zanj izrekli. A nedvomno se s takimi zvijačami kaj pogostoma izbuja sočutje. Temu so sedanje naprave nekoliko krive; prepovedujejo namreč beračenje po ulicah, a mesto tega se razvija očitno sleparjenje. V inostrancih to stvar bolje razumejo. Malo soldov razžene v Italiji veliko druhal — in konec je. A pri nas se ima družba z novo prestvariti, revščina zatrete in ne vem, kaj še vse. Naj bode. Jaz od svoje strani želim ljudomilom največ vspeha. A če hočejo omejiti našo blagodarnost, morajo ubožci udati se nasledkom, če pri tem vsi postradajo.“

Tako je bil napravil zamotano vprašanje narodnega gospodarstva iz tega, kar je sprva le usmiljenje vzbujalo; brez ovir je sedaj odstranil vse nadaljno razmotrivanje težavnega vprašanja, ko se je vrnil k Picciottijevima beračema, poudarjal vse nju prednosti, ter je Mabeline misli vodil po obširnem kraljestvu umetnosti in lepote. V tem spoznaval se je popolnem. Ker je imel čudoviti dar lepo opisavati in neprimerno lepo pripovedovati in kratkočasiti, obračal je ostalo pot popolnem nje pozornost na sebe. (Dalje prih.)

Nemška vlada je začela razpuščati brez vsacega povoda v Alzaciji in Loreni društva, v katerih ni nobenega Nemca. Nemci hočejo tako polagoma zatreti vse francosko društveno življenje, ker drugače ne upajo ponemčiti francoskih pokrajin. Ne ve se pa, če bodo s tacimi posilnimi sredstvi dosegli svoj namen. Kakor se kaže, je Bismarck trdno sklenil zatreti vse nenemške življe v Nemčiji.

„Novoje Vremja“ nema dosti upanja, da bi se Anglija in Rusija sporazumeli zaradi Afganistana. Tudi Rusija nema dosti uzroka želiti z Anglijo kakoga sporazumljenja. Emir, ki bi bil hkratu Angliji in Rusiji simpatičen, je mogoč le v domišljiji. Sedanji negotov položaj je za Rusijo ugodnejši, kakor kak dvomljiv protektorat.

Dopisi.

Iz Trsta 3. maja [Izv. dop.] V svojej sobotnej številki zagnal se je bil „Indipendente“ s tako strastjo v škofovsko kurijo zaradi deškega semenišča pri sv. Justu, da je moral državni pravdnik poseči vmes ter ga zapleniti. Znano je, da Tržaški mestni zbor v jednej svoji seji decembra meseca hudo napadel ta zavod ranjkega vladike dr. I. Dobrile. Izrekli so naši mestni očetje v istej seji, do je ta zavod ognjišče narodnega fanatizma, gojišče panslavizma in sovraštva do vsega, kar diše blaženo kulturo italijansko. Mestni očetje izustili so gorostasno misel, da je ta zavod na škodo italijanskemu značaju Tržaškega mesta, ker vsprejemajo vanj izključljivo le dijake državne gimnazije in skoro same Slovence in Hrvate. Vzdihnili so torej glasan protest proti temu ter so odločno zahtevali, naj se škofijstvo prisili, vsprejemati v zavod tudi dijake italijanske gimnazije in narodnosti. Pri tej priliki napali so tudi naše duhovstvo ter mu očitali, da je mnogo bolj neolikano in neomikano, nego duhovstvo italijansko. Rekli so, da so naši duhovniki sami panslavisti, ki raz leco propovedujejo narodno strast in mržnjo do italijanstva in kulture. Bridko so zaplakali nad nesrečo, ki preti lepi naši Istri, ko bodo v mašnike posvečeni oni mladeniči češki, katere je vladika vsprejel v Goriško bogoslovnico, kateri nemajo pojma ni o deželi, ni o jeziku (italijanskem seveda), ki bodo pa zato najzagrizenejši politični agitatorji in kalilci javnega reda in miru. Mestni zbor protestuje proti temu in kliče vlado na pomoč, naj ona stori potrebno, da se spremeni deško semenišče v italijansk zavod in da se izžene Čehe iz Goriškega bogoslovnice ter je nadomesti z Italijani. (Vpraša se samo, kam naj gre škofijstvo ponje.)

Škofijstvo je sedaj na te napade odgovorilo. „Indipendente“ ocenjeval je odgovor in se pri tem tako razgrel, da ga je moral državni pravdnik malo ohladiti. Čeprav je bil list zaplenjen čitali smo ga vender, kakor je že pri nas navada, vsi, zato treba tudi nekoliko odgovoriti. „Indipendente“ pravi, da je dalo mesto za ta zavod nad 20 tisoč gld., okolica pa samo nekaj več ko tisoč gld., da je vender samo par Italijanov v zavodu, dočim so vsi drugi okoličani in Istrani. Spodtika se ob to, da je v semenišči občevalni jezik slovenski, in da se poučuje tam italijanščina le prav malo in površno.

Najprej treba, da slavni „organo magno“ pomisli, da ta zavod ni stal le 22 tisoč gld., ampak 3 krat toliko in še več. Če bi bil prav res dal Trst 20 tisoč gld., dali so vse drugo rodoljubi slovenski in hrvatski, nabralo se je največ mej rodoljubnim našim duhovstvom. To torej ni bil italijanski denar. Priznati mora nam tudi sam „Indipendente“, da živi v Trstu mnogo Slovencev in Hrvatov, posebno mej duhovniki je mnogo Slovanov; če je bilo torej nabranega v Trstu nad 20 tisoč gld., zložili so izvestno to svoto skoro samo naši rodoljube, v prvi vrsti naše čestito duhovstvo! Saj dobro poznamo naše prosvetljene Italijane in vemo, da ne odprejo svojega mošnjička, ako bi jih prosil kak vladika Dobrila podpore za svoje plemenito podjetje. Čemu se torej sedaj zaganjate v zavod ter trobite v svet, da ste vi zložili zanj nad 20 tisoč goldinarjev?! Vi sami ste prepričani, da ni res, kar trdite, da nemate nikake pravice v zavodu, rujete pa proti njemu, ker je plemenit, ker je slovenski! Oj, liberalni vi možje, možje napredka in prosvete, kako ste čudno neliberalni, kako radi zavirate kulturni razvoj našega naroda, ter delate na tak način škodo vseobčej človeškej kulturi. Seveda, vi smete kaj tacega, Vas svet pozna, da ste prijatelji svobode in omike, zato Vas hvali in podpira v nenavnem in nasilnem boji proti nam Slovanom!

Radi bi dobili v svojo pest ta zavod, za katerega je najplebicitnejši naš rodoljub daroval ves

svoj trud, za katerega je dal svojo srčno kri, želeč ustvariti trdnjavo svojemu narodu in katoliški veri! Radi bi nam ugrabili jedino naše zavetje v Trstu ter pahnili našo mladino v bedo in revo, da se v njej pogubi ali pa pade Vam v mreže ter izda svoj narod in vero! Upamo, da se Vam to ne bode posrečilo in da ne boste več mogli napisati nad uhod v mesto: Lasciate ogni speranza voi ch' entrate! Časi se bodo spremenili, in videli boste gospodje, kako velik in blagodejen bode upliv tega zavoda na kulturni razvoj slovenskega in hrvatskega naroda v Istri in Trstu.

V odgovoru brani naš vladika slovauske duhovnike, ter pravi, da niso nikakošni politični agitatorji. To je pa „Indipendente“ že preveč. Z največjo strastjo zažene se v urednika „Naše Sloge“ ter ga stavi svojemu občinstvu kot prototip sovražnika kulture, italijanstva in kot panslavistiškega tribuna pred oči. Radi verjamemo, da dotični gospod urednik ni persona grata našim Italijanom, ker prebridko čutijo upliv njegovega lista v Istri. Zgubili so že mnogo občin, mej temi celo svoje nekdanje središče Pazin in sedaj Buzet! Take izgube bole, to vemo, in zahvaliti se morejo za to v veliki del napadenemu gospodu uredniku. Taki napadi so našemu čestitemu duhovstvu na čast, javne so to svedočbe, da nikakor neso zaostali v omiki za italijanskimi duhovniki, kažejo nam jasno baš obratno. Ta italijanska jeza bodi vrlemu našemu duhovstvu samo v spodbujajo za nadaljnje delovanje in nadejamo se, da se tudi premilostivi vladika ne bo dal oplahiti italijanskim kričanjem, da bode mariveč vestno izvrševal blago oporoko nepozabnega svojega prednika Dobrile!

Iz Trboveljske občine 3. maja (Krajna razstava.) — Velevažne so razstave za občni kulturni razvoj človeštva. Ta važnost pa se sploh uvideva, kajti ravno v sedanjem času prirejajo kaj čisto raznih razstav.

Tu pa imamo v mislih krajne ali regionalne razstave, — kajti te se nam dozdevajo osobitega pomena za naše ljudstvo. Krajne razstave so našemu kmetu lahko pristopne in če se mu zanimivosti tudi le v malem okvirju kažejo, mu je vendarle prilike dovolj, instruktivno in nazorno poučiti se v naprednem razvijanju različnih panog njegovega dejstva. Vse, kar tu vidi, vzrastlo je in priredilo se na domačih tleh, v njega obližji in to miče in spodbuja našega ratarja. Spodbuje pa je treba posebno našim kmetovalcem!

Naše ljudstvo je konservativno v svojem mišljenju, konservativno pa tudi v svojem delu. Treba mu je podajati konkretnih vzgledov, iz katerih se samo prepriča, kaj zmore umno kmetijstvo in obrtnijstvo, kakšnih uspehov se doseže v strokovnjaško urejenej novodobnej šoli itd. V to pa se najuspešneje napotuje ljudi ravno po krajnih razstavah.

Ti in jednaki razlogi vodili so tudi podružnico Trboveljsko c. kr. kmetijske družbe štajerske, da je sklenila, letošnjo jesen prirediti v Trbovljah krajno razstavo.

Občina Trboveljska je jedna največjih na Štajerskem. Ona šteje mnogo industrijalnih podjetij, ima zelo razvito rudarstvo (premogokopa v Trbovljah in na Hrastniku, ki sta lastnina „Trboveljske premogokopne družbe na Dunaji“, sta po vsej Evropi sloveča); pa tudi kmetijstvo dobro uspeva, osobito je sadjarstvo slednji čas kaj napredovalo in tudi živinoreja se odlikuje čedalje bolj po plemenitih plemenih goveda. Za osnovno šolstvo gotovo ne prinaša kmalu katera občina tolikanj žrtev, nego ravno Trboveljska. Le ta vzdržuje dve četverorazrednici (Trbovlje-Vode in Hrastnik), jedno trorzrednico (Trbovlje) ter jedno jednorazrednico (Sv. Katarina).

Po vsem tem moramo reči, da so Trbovlje same po sebi že zelo pripraven kraj regionalnej razstavi!

Trbovljam v ozadju razprostira se plodovita, rajska dolina Savinjska s svojimi čilimi konji in s svojim daleč okrog slovečim hmeljem. Vrli Savinjanje bodo sigurno rade volje priskočili z izbornimi svojimi poljedelskimi i obrtnijskimi proizvodi krajnej razstavi v Trbovljah v pomoč!

Ako nadalje poudarjamo, da je le ta razstava namenjena vsemu obsegu krajnega glavartstva Celjskega, v kojem se nahaja dosti vzglednih gospodarjev ter več blagotvornih kmetovalskih družeb, — kjer je obrtnijstvo že na precej visokej stopinji razvitka in kjer tudi velika industrija tek-

muje z izdelki inozemskih dežel; — potem pač lahko gojimo opravičeno željo, da bode nameravana razstava vsestransko ustregla smotru, katerega si je stavila.

Na čelu razstavnemu odboru so gg: Jurij vitez Gosseth-Werkstätten, graščak in industrijalec na Hrastniku, Martin Terpotitz, rudarski vodja v Trbovljah, in Ferdo Roš, veleposestnik na Hrastniku. Ti veljavni možje so nam porok, da se bode podjetje zavsem povoljno izvršilo!

Vsi pododbori so se že konstituirali ter — vsek po svoje — pridno delujejo. — Kako in kaj se bode razstavilo, oznanjevali bodo posebni oklici. Nadalje o vsem tem pa Vam hočem poročati prihodnji pot.

Domače stvari.

— (Deželni zbori) zborovali bodo v septembru, delegacije pa v oktobru. Tako vsaj se piše z Dunaja.

— (G. Josip Ciperle), meščanski učitelj na Dunaji, kakor znano, vrl naš rojak, izvoljen je v zadnji konferenci meščanskih učiteljev Dunajskih odbornikom stalnega odbora učiteljske konference za mesto Dunaj. Kandidatom bil je postavljen od učiteljskega društva „Bürgerschule“. Agitacija „zoper“ in „za“ bila je živahna; g. Ciperle pa je zmagal s 190 proti 120 glasom.

— (Pisateljskega podpornega društva) izlet v Škaručno ne bode (zarad proščenja) v nedeljo 8. t. m., ampak še le v nedeljo 15. majnika. To se naznanja vsem gg. društvenikom in drugim prijateljem pisateljskega društva, ki se nameravajo udeležiti izleta. Kakor lanskega leta, tako se udeležijo tudi letos izletov čest. dame.

— (Glas izmej občinstva:) „Sprehajajoč se pod Tivoli, opažam dan na dan, da nekaterim brezozirnim jahalcem ne zadostujejo ceste in jahanju odločeni drevoredi, temveč da jo kaj radi krenejo po mestnih travnikih. Dotične gospode opozarjam, naj to opuste, in pomislijo, da je sicer jahanje po mehkem travniku prijetnejše, a da so travniki v najem dani in da torej najemnikom škodo delajo. Upam, da bode ta opomin zadostoval, ko bi pa ne, se bodo pa gospodje malo krepkeje potipali. Ob jednom bi pa bilo občinstvu sploh na srce polagati, da ne kvari nasadov in ne pohaja travnikov in da v tem oziru zlasti služkinje posvari.“

— (Akad. društvo „Slovenija na Dunaji“) priredi dne 5. maja t. l. svojo prvo redno sejo v poletnem tečaju. Dnevni red. 1. Čitanje zapisnika; 2. Poročilo odborovo; 3. Poročilo revizorjev; 4. Volitev a) predsednika, b) odbora, c) revizorjev; 5. Volitev odbora za razdelitev doposlane podpornine; 6. Eventualija. Začetek ob 1/27. uri zvečer. Lokal: VIII. Strozgasse „zur Mühle.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. maja. Jubilejni koncert „Slovenskega pevskega društva“ sijajen. Občinstva nad 1600 na čelu čeških poslancev Rieger. Prisotni so bili slovenski poslanci Ferjančič, Gregorec, Hren, Pfeifer, Poklukar, Šuklje, — dalje Stritar, Ipavic iz Grada, Prus iz Konjic. — Esipova, Ondriček, Dvoržak, Leschetizky burno odlikovani. „Slovenska pesem“ napravila globok utis. Po koncertu Slovenci zbrani pri Ganseji. Šuklje nazdravil Stritarju in Ipavcu, kojih umotvora proslavila ravno slovensko ime pred vsem slovanstvom.

Dunaj 4. maja. Zbornica poslancev: Welsersheimb odgovoril na interpelacijo glede zalaganja vojske. Dokazal je, da so neznatne udeležbe pri zalaganju vojske producenti sami krivi, ker se ne pouče o kupcijskih pogojih vojnega urada, kateri sam na to dela, da bi bil nezavisen od posrednih trgovcev. Občine in društva naj bi v tej zadevi posredno uplivali. Budgetna debata se potem nadaljuje.

Pariz 4. maja. Predstava „Lohengrin“ vršila se najuspešneje, ne da bi se bil kalil red. Pred gledališčem bilo je nekoliko neznatnih demonstracij.

Atene 3. maja. V Peloponezu čutil se je na več krajih potres, a ni škode napravil.

Peterburg 3. maja. (Politische Correspondenz:) Ker je državni svet proti pristojbinam za potne liste v inozemstvo, se bode dotična pristojbina na 12 rubljev na mesec dočila.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-26)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Poslano.

Prečastiti duhovščini,
 cerkvenim predstojništvom itd., ki nameravajo k Binkoštim za svoje cerkve napraviti nove altarne preproge (tepiše), uljudno naznanjam, da mi dotična naročila določijo vsaj do 15. t. m., da mi bode mogoče poslati pravočasno uzorce na ogled in ravno tako mogoče o pravem času izgotoviti naročene preproge. Za obila naročila se priporočam, zagotavljam nedosežno in najhitrejšo izvršitev.

Z velespoštovanjem
ANTON OBREZA, tapčirar,
 Ključarske ulice št. 3, — Ljubljana.

Tujci:
 3. maja.

Pri stonni: Katz, Barber, Pfeifer z Dunaja. — Weisskopf s Češkega. — Schwarz iz Berolina. — Kraus, Schwarz iz Velike Kanije. — Walland iz Konjic. — Mayer iz Bohinja.

Pri maličci: Wolfen iz Švice. — Goepfinger, Thiele z Nemčije. — Sarna, Fernbacher, Holzer, Herz, Hein, Ronzoni, Neninghaus, Pollak, Durstmüller, Mandl, Kirohof, Schnitzler z Dunaja. — Oesterreicher iz Budimpešte. — Barilli iz Zagreba. — Scherr iz Gradca. — Testin iz Kočevja. — Glanzman, Ahačić iz Tržiča. — Schubic iz Gorenjskega. — Domicelj iz Zagorja. — Pfeifer z Vrhnike. — pl. Gutmansthal, Kriviakowkx iz Trsta. — Scaramolli iz Reke. — Pervoi iz Ogleja.

Pri virantu: Podboj iz Ribnice. — Hočvar, Lapajne iz Vel. Lašič. — Lavrenčič iz Sodražice. — Podobnik iz St. Vida. — Hudovernik iz Celja. — Gutnik, Piantan iz Zatične. — Schusterschitz iz Žužemberka. — Jeršan iz Mavca. — Lavrenčič z Gornjega polja. — Znidaršič iz Loza.

Pri južnem kolodvoru: Railing iz Monakova. — Gerstenbrand, Skinar z Dunaja. — Müller iz Celovca. — Salzmann iz Knitfelda. — Debelak iz Radovljice. — Gregoric iz Tržiča. — Schuller iz Kroke. — Večilo iz Trsta. — Zagorec iz Rudolfovega. — pl. Schmidt iz Zadra. — Pattaj iz Pazna.

Pri bavarskem dvoru: Planer iz Trsta. — Plez iz Italije.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. maja	7. zjutraj	733.69 mm.	19.4° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	733.08 mm.	20.8° C	z. jz.	obl.	
	9. zvečer	732.04 mm.	15.0° C	sl. jz.	d. jas.	
Srednja temperatura 18.4°, za 6.9° nad normalom.						

Dunajska borza

dne 4. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.35	gl. 81.25
Srebrna renta	82.35	82.40
Zlata renta	112.25	112.25
5% marena renta	97.60	97.10
Akcije narodne banke	877.—	876.—
Kreditne akcije	281.—	280.60
London	126.90	126.90
Srebro	—	—
Napol	10.04 1/2	10.04
C kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.32 1/2	62.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gl. 128 gl.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska plata renta 4%	101	20
Ogerska papirna renta 5%	88	25
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandov. sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gl.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	231	50

IVANO DEBEVEC,
 danes ob 4. uri v jutro po dolgem ter mučnem bo-
 lehanju v dobi 70. let k sebi pozval v oni boljši svet.
 Sprevod vršil se bode jutri dne 5. t. m. ob
 6. uri popoldne iz Hilsrjeve ulice št. 3 na gro-
 bišče pri Sv. Krištofu.
 Maše zadušnice opravljale se bodo v župnij-
 skej cerkvi oo. Frančiškanev.
 Blag spomin pokojnej!
 V Ljubljani, dne 4. maja 1887.
 Žalujoči rodbini
Debevec-Jak.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:
Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil *
 Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po
 pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J.
 Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane
 25 kr., po pošti 30 kr.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju
 za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro**
in jako priljubljena avstrijska družba. Pri pri-
 merno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vpra-
 šanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-27)

GLEICHENBERG
 na štajerskem. (326-1)
 Postaji Feldbach ogerske zapadne železnice in
 Purkla južne železnice.
Začetek sesije 1. maja.
 Alkalično-murijatične in železne-kislone, inhalacije
 smrečevja in razpršene vrečeve slanice, (tudi ka-
 bine za posamičnike), pnevmatična izba s prostoro-
 m za deset oseb, veliki respiracijski aparat, ša-
 meča ogljeno-kisla kopališča, jeklene, studenčne in
 kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hydro-
 patična zdravila, kozje mleko, gorke kравje mleko
 v posebno zato zgrajenej zdravilnici z mlekom.
 Podnebje: stanovito in zmerno vlažno toplo. Vi-
 sočina nad morjem: 300 metrov.
 Stanovanja, mineralne vode in
 vozovi naročajo se pri vodstvu
 Gleichenberških kopeli.

**Zobozdravnika Paichel-a
 ustni in zobni preparati.**

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)
 Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob,
 zabranijo, da se ne dela zobni kamen, oazežijo usta
 in odpravijo smrečo sapo.
 Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-
 venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se
 stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena
 steklenici zobovodne esence 1 gl., škateljci
 zobnega praška 60 kr. (288-8)
 Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri
 Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje,
 pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

VIZITNICE
 priporoča
NARODNA TISKARNA
 v Ljubljani.

BRATA EBERL
 prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
 lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njihino stroko spadajoče blago. (87-64)
 LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkviho, v hiši
 gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Povabilo
25. OBČNEMU ZBORU
 posestnikov meščanske vojašnice
 v Ljubljani,
 kateri bode
 dne 8. maja 1887. leta dopoldne ob 10. uri
 v
veliki mestni dvorani.
Vrsta razgovorov:
 1. Letno sporočilo in sklep računa za leto 1886.
 2. Poročilo pregledovalnega odbora.
 3. Volitev novega odbora za pregledovanje računa
 za leto 1887.
 4. Volitev štirih družnikov vodstva namesto letos
 valed dosluženja izstopivših
 5. Posamezni nasveti.
 Vodstvo
 meščanske vojašnice v Ljubljani.
 (325) J. N. Horak.

Zobozdravnik
A. SCHWEIGER,
 stanujoč
 v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),
 II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,
 ordinira zjutraj od 1/10 ure do 1/1 ure,
 popoldne 2. 5.
 Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/10.
 do 1. ure. (319-2)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v
 zobeh nikakeršnih bolečin, ter se po barvi ne razli-
 kuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši
 načini izdelovanja celjastij in posameznih zob
Navzoč zaradi kopalne sezone samo do junija.

Gotovi zaslužek.
 Vsak priden mož si lahko vsak dan brez
 glavnice 5 do 10 gl. na popolnem dostojen in pošten
 način zasluži, ako prevzame zastopstvo, ki se dobro
 izplačuje. Tudi kot postranski zaslužek pripravne
 za vsacega. Agenti se iščejo v vseh mestih in kra-
 jih cesarstva proti jako visoki proviziji.
 Posudba naj se pošiljajo trgovski pisarni „La
 Confidential“ v Budimpešti. (196-3)

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
 ki sta pri prevej Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti
 bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
 pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
 znamko in firmo. (856-110)
**Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
 likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**
 Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
 Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Einladung
 zur
25. ALLGEMEINEN VERSAMMLUNG
 der Besitzer der bürgerlichen Kaserne
 in Laibach,
 welche
 am 8. Mai 1887 Vormittag um 10. Uhr
 im
grossen städtischen Rathhaus-Saale
 abgehalten werden wird.
Programm
 der zum Vortrage kommenden Gegenstände:
 1. Jahresbericht und Rechnungsabschluss pro 1886.
 2. Bericht des Revisionsausschusses.
 3. Wahl eines neuen Revisionsausschusses zur Prü-
 fung der Jahresrechnung von 1887.
 4. Wahl von vier in diesem Jahre durch das Dienst-
 altes zum Austritte bestimmten Directions-Mit-
 gliedern
 5. Andere allfällige besondere Anträge.
 Direction
 der bürgerlichen Kaserne in Laibach.
 J. N. Horak.